

У Києві закінчив

свою роботу

XXVI з'їзд

Комуністичної

партії України

Молодий Комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

Субота, 14 лютого 1981 року

№ 20 (2904)

Ціна
2 коп.

XXVI з'їзд комуністичної партії України

11 лютого на з'їзді тривало обговорення звітних доповідей Центрального Комітету і Ревізійної комісії Компартії України. У своїх виступах делегати підкреслювали, що роки десятої п'ятирічки стали для республіки, як і для всієї нашої країни, новим кроком у розвитку економіки, науки, культури, підвищення добробуту трудящих, говорили про ту мобілізуючу роль, яку відіграло в цьому соціалістичне змагання. Делегати відзначили також зростаючий рівень організованості і політико-виховної роботи, поліпшення партійного керівництва господарським і культурним будівництвом, що в кінцевому підсумку дало можливість забезпечити дальший динамічний розвиток економіки республіки в єдиному народногосподарському комплексі країни.

Разом з тим з позицій високої вимогливості і принципності делегати вказували на недоліки, вносили конкретні пропозиції, спрямовані на подальше вдосконалення стилю і методів роботи партійних організацій, підвищення авангардної ролі комуністів у трудових колективах, більш повне використання наявних резервів, виробничого потенціалу, підкреслювали, що масову ініціативу і творчу активність, які народилися у ході підготовки до XXVI з'їзду КПРС, слід розвивати й надалі з метою успішного виконання намічених планів.

В обговоренні звітів Центрального Комітету і Ревізійної комісії Комуністичної партії України взяли участь товари-

ші: В. П. Мисниченко — перший секретар Харківського обкому партії, Б. Є. Патон — президент Академії наук Української РСР, директор інституту електрозварювання імені Є. О. Патона АН УРСР, М. К. Кириченко — перший секретар Одеського обкому партії, Т. М. Руда — заступник голови, секретар партійного комітету колгоспу «Росія» Новоукраїнського району Кіровоградської області, Я. П. Куликов — міністр чорної металургії УРСР, О. Ф. Гордієнко — перший секретар Дніпропетровського міського обкому партії, Г. Г. Кузенко — голова Чернівецького виробничого басейнового об'єднання «Восход», В. М. Таратута — перший секретар Вінницького обкому партії, В. О. Сологуб — голова Укрпідсфрази, А. М. Щепетильников — міністр монтажних і спеціальних будівельних робіт УРСР, А. М. Гіренко — перший секретар Херсонського обкому партії, В. П. Шевчук — секретар партійного комітету, завідувач кафедри історії КПРС гуманітарних факультетів Київського державного університету імені Т. Г. Шевченка, В. Н. Мартиненко — міністр закордонних справ УРСР, І. О. Герасимов — командуючий військами Червонопрапорного Київського військового округу, В. М. Навун — перший секретар Житомирського обкому партії, П. А. Загребельний — перший секретар правління Спілки письменників України.

(Закінчення на 2 стор.).

Пленум Центрального Комітету Комуністичної партії України

12 лютого 1981 року відбувся Пленум Центрального Комітету Компартії України, обраного XXVI з'їздом Комуністичної партії України.

Пленум одностайно обрав Політбюро Центрального Комітету Компартії України в такому складі:

Члени Політбюро товариші В. В. ШЕРБИЦЬКИЙ, О. Ф. ВАТЧЕНКО, Г. І. ВАЩЕНКО, І. О. ГЕРАСИМОВ, Б. В. КАЧУРА, О. П. ЛЯШКО, І. О. МОЗГОВИЙ, І. З. СОКОЛОВ, В. О. СОЛОГУБ, О. А. ТИТАРЕНКО, В. В. ФЕДОРЧУК.

Кандидати в члени Політбюро товариші В. Ф. ДОБРИК, Ю. Н. ЕЛЬЧЕНКО, О. С. КАПТО, Є. В. КАЧАЛОВСЬКИЙ, Ю. П. КОЛОМІЄЦЬ, Я. П. ПОГРЕБНЯК.

Створено Секретаріат Центрального Комітету Компартії України в складі: перший секретар ЦК Компартії України товариш В. В. ШЕРБИЦЬКИЙ, другий секретар Центрального Комітету товариш І. З. СОКОЛОВ, секретарі ЦК — товариші О. С. КАПТО, І. О. МОЗГОВИЙ, Я. П. ПОГРЕБНЯК, О. А. ТИТАРЕНКО.

У РЕВІЗІЙНІЙ КОМІСІЇ КОМПАРТІЇ УКРАЇНИ

12 лютого 1981 року відбулося засідання Ревізійної комісії Компартії України, обраної XXVI з'їздом Комуністичної пар-

тії України. Головою комісії обраний Г. І. Ревенко, заступником голови комісії — Ю. О. Олененко.

КЛЯТВУ ВІРНОСТІ ЮНІСТЬ ДАЄ

ПРИВІТАННЯ МОЛОДІ І ПІОНЕРІВ РЕСПУБЛІКИ
XXVI З'ЇЗДОВІ КОМПАРТІЇ УКРАЇНИ

Кумачем полотнищ розцвів зал Палацу культури «Україна» в другий день роботи форуму комуністів республіки. Полум'яніють прапори Української республіканської комсомольської і піонерської організацій, Пам'яті Червоної Прапори ЦК Компартії України і ЦК ВЛКСМ. Їх принесли сюди представники молоді і червоногастручної піонерії, які прийшли привітати делегатів з'їзду. Серед тих, хто своїми ділами продовжує сьогодні велику справу Леніна, — молода зміна робітничого класу і колгоспного селянства, провідні спортсмени, бійці студентських будівельних загонів, курсанти військових училищ, вихованці міських і сільських професійно-технічних училищ, школярі.

Почесне право рапортувати з'їздові заслужили краєці з краєцями. Біля мікрофона — старший горновий домашньої печі Дніпропетровського заводу імені Г. І. Петровського Юрій Шевцов. Радісним хвилюванням і гордістю говорить він, сповнений в ці хвилини нашої серця. З задоволенням і гордістю аудиторії ведів і шахт, із студентських аудиторій і шкільних класів, де в праці й навчанні мужніє молодість республіки, прибули ми на з'їзд, щоб висловити любов і вдячність рідній Комуністичній партії, великому радянському народові за батьківське піклування про молоді, за нашу щасливу юність. Молоді металурги, люди вогненної професії, внесли свій вклад у трудові діла минулої п'ятирічки. На рахунок нашої бригади 6855 тонн наділа-ного чавуну.

До рапорту ровесника приєднує свій голос лавковий комсомольсько-молодіжний прохідницький бригади тресту «Свердловшахтобуд» Степан Войдеховський, який три роки тому в складі

ударного загону імені XXIII з'їзду комсомолу України вийшов на будівництво шахт Донбасу. Тепер він повідомляє про те, що їх бригада виконала план п'ятирічки до 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна, що у вугільну промисловість за минулі п'ять років прибуло за комсомольськими путівками 22 тисячі юнаків і дівчат, що за цей час завершено будівництво п'яти вугільних шахт, оголошених комсомольськими будовами. Як клятва вірності справі батьків звучать слова прохідника: «Ми обіцяємо, що молодість Донбасу гідно продовжить героїчні традиції старших поколінь».

У переклик правофлангових вступає комбайнер колгоспу імені Карла Маркса Херсонської області Тетяна Стрижак — Хлібороб! У цьому слові — моя біографія. Нелегко часом доводиться трудівникам полів. Ось і торік погода нас не балувала. Але молоді хлібороби республіки проявили комсомольський характер. Кожна п'ята тонна зерна зібрана їх руками. Мій особистий трудовий подорошок XXVI з'їздові Компартії України — 40 тисяч центнерів зерна при соціалістичному зобов'язанні 26 тисяч.

... У різних галузях народного господарства працюють у складі студентських загонів ті, хто штурмує висоти знань, оволодіває обраною професією. За роки десятої п'ятирічки вони освоїли 1 мільярд 218 мільйонів карбованців капітало-вкладень. Нагородою бійцям будівельних загонів стала висока оцінка їх праці, дана ЦК Компартії і Радою Міністрів УРСР. Про це у своєму слові-привітанні розповів делегатом студент Київського державного педагогічного інституту імені М. Горького, лєнінський стипендіат, (Закінчення на 2 стор.).

Ударно працював у дні роботи XXVI з'їзду Компартії України слюсар Кіровоградського дослідного заводу дозуючих автоматів молодий комуніст Олександр БАШЛИК. Виконувати змінні завдання на 130 процентів — його норма.
Фото В. ФАЮКА.

XXVI З'їзд комуністичної партії України

КЛЯТВУ ВІРНОСТІ ЮНІСТЬ ДАЄ

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.).

учасник чотирьох трудових семестрів Валерій Хомич.

Від імені молодих воїнів з'їздові рапортував військовий льотчик другого класу, кавалер ордена «За службу Батьківщині в Збройних Силах СРСР» III ступеня капітан Валерій Ларін. Під ов'яженими словами прапорами, сказав він, мужіють фізично і духовно, загартовуються ідейно, вдосконалюють свою бойову майстерність, наполегливо оволодівають новою, складною бойовою технікою

та озброєнням захисники Батьківщини. В будь-яку хвилину на заклик партії готові воїни з честю виконати свій патріотичний та інтернаціональний обов'язок. Їх бойовим девізом є слова товариша Л. І. Брежнєва: «Все, що створено народом, треба надійно захистити».

Карбованим ритмом віршованих рядків, яскравою мовою художніх образів висловила вірність молодих прапорів партійності й народності багатонаціональної радянської літератури, світлим ідеалам комунізму лауреат республіканської комсомольської премії імені М. О. Островського поетеса Ніна Гнатюк:

Кличе на труд п'ятирічка нова,
В зоріні далі ведуть нас дороги.
І осягають нам душу слова:
Там, де партія, там — перемога!

Слідом за комсомольцями зал палацу заповнюють піонери. Лунає дріб барабанів, дзвінок співають фанфари, лунає мелодія пісні «Сьогодні ми діти, а завтра — радянський народ». Делегати з'їзду гарячими оплесками зустрічають юних громадян країни — уродженців урядових нагород, медалей ВДНГ УРСР, переможців всесоюзних і республіканських конкурсів, активних учасників маршу «Піонери всієї країни справі Леніна вірні!»

Змінюються біля мікрофона ведучі, які рапортують про успіхи в країні знань, експедицію «Ім'я Леніна на карті України», про трудовий подарунок з'їздові — п'ятдесят тисяч тонн брузту і збудовані

з нього трактори, комбайни, тепловози «Піонери України — БАМу». Наче естафету приймає шахтарська каска з рукою батька, делегата XXVI з'їзду Компартії України О. Г. Хворостяна, його син Сашко, школяр з міста Горлівки Донецької області. Наймолодші учасники маніфестації — жовтенята дарують присутнім вірші і танці, усішки й квіти.

Комсомольці і піонери передають у президію з'їзду книги — рапорти про діла і звершення юного покоління на сестри партійних форумів країни і республіки. Вони закликають рідну Комуністичну партію, дорогого Леоніда Ілліча Брежнєва в тому, що завжди будуть по «Леніну звіряти свій крок, учитися у старших ідейної стійкості, більшовицької сили духу, по-комуністичному жити і працювати, боротися і перемогати».

(РАТАУ).

ЩО ДЕННИК З'їзду

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.).

Делегати з'їзду привітали представників молоді і піонерів республіки. Під оплески присутніх комсомольців і юні ланці від імені молоді зміни вручили вищому форуму комуністів України рапорти про ударні діла.

Далі по звітних доповідях Центрального Комітету і Ревізійної комісії Компартії України виступили товариші: М. К. Гринько — міністр вугільної промисловості УРСР, В. С. Макаренко — перший секретар Кримського обкому партії, А. І. Хорніченко — перший секретар ЦК ЛКСМ України, О. П. Скобликов — голова правління Київської організації Спілки художників України, І. І. Скиба

— перший секретар Івано-Франківського обкому партії, Л. О. Ізаниченко — голова колгоспу «Радянська Україна» Чернівецького району Черкаської області, Г. Л. Мусієнко — директор середньої школи № 39 м. Києва, М. В. Хорунжий — міністр сільськогосподарства УРСР, Г. С. Юрчишин — оператор машинного доїння колгоспу «Дружба» Заліщицького району Тернопільської області, М. І. Ховрін — командуючий Чорноморським флотом, О. О. Вихляс — секретар парткому Харківського тракторного заводу імені С. Орджонікідзе.

Приймається рішення припинити обговорення звітних доповідей Центрального Комітету і Ревізійної комісії Комуністичної партії України.

З заключним словом виступив член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК Компартії України товариш В. В. Щербіцький.

Обговорення звіту Центрального Комітету показало, говорить товариш В. В. Щербіцький, що всі товариші, які виступали, і — ми впевнені — всі делегати нашого з'їзду, висловлюючи волю комуністів, трудящих Радянської України, цілком і повністю схвалили внутрішню і зовнішню політику нашої партії, цілеспрямовану й ефективну діяльність Центрального Комітету КПРС, його Політбюро на чолі з товаришем Леонідом Іллічем Брежнєвим.

Делегати, які виступали, схвалювали організаційську і політичну роботу Центрального Комітету Компартії України по здійсненню рішень XXV з'їзду КПРС і XXV з'їзду Комуністичної партії України, підтримали основні висновки і завдання, що їх містить звітна доповідь ЦК.

Ділове обговорення звітної доповіді ЦК Компартії України, сказав товариш В. В. Щербіцький, атмосфера одноставності і оптимізму дає нам підставу запевнити Центрального Комітету КПРС, Політбюро ЦК, особисто товариша Леоніда Ілліча Брежнєва в тому, що комуністи, трудящі республіки і далі творчо, наполегливо, самовіддано працюватимуть і внесуть гідний вклад у розв'язання історичних завдань, які постають перед нашою партією, всією країною XXVI з'їзду КПРС.

З'їзд одностайно прийняв резолюцію на звіт ЦК Компартії України, в якій цілком і повністю схвалив організаційську і політичну роботу Центрального Комітету Комуністичної партії України по здійсненню рішень XXV з'їзду КПРС і XXV з'їзду Комуністичної партії України. Одностайно затверджується звіт Ревізійної комісії Комуністичної партії України.

З'їзд продовжує роботу.

(РАТАУ).

З'їзд завершив роботу

12 лютого з'їзд перейшов до розгляду третього питання порядку денного: «Про проект ЦК КПРС до XXVI з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу «Основні напрями економічного і соціального розвитку СРСР на 1981—1985 роки і на період до 1990 року».

З доповіддю виступив Голова Ради Міністрів УРСР товариш О. П. Ляшко.

Трудящі Радянської України, як і всієї країни, сказав О. П. Ляшко, з великим піднесенням зустріли проект ЦК КПРС «Основні напрями економічного і соціального розвитку СРСР на 1981—1985 роки і на період до 1990 року».

Активне всенародне обговорення цього програмного документа, численні пропозиції, що надходять від партійних організацій, трудових колективів і окремих громадян, є переконливим свідченням справжнього демократизму радянського ладу, непорушної єдності партії і народу.

Робітничий клас, колгоспне селянство, інтелігенція Радянської України одностайно схвалюють і повністю підтримують ленінський курс Комуністичної партії, її внутрішню і зовнішню політику, цілеспрямовану пліднодіяльність ЦК КПРС, Політбюро ЦК на чолі з товаришем Л. І. Брежнєвим.

Доповідач підкреслив, що в проекті Основних напрямів дістала глибоке втілення ленінська національна політика КПРС, курс нашої партії на динамічний і пропорційний розвиток в єдиному народногосподарському комплексі країни економіки і культури всіх союзних республік. Відповідно до цього на одинадцять п'ятирічку визначено нові високі рубежі всебічного соціального, економічного, науково-технічного і духовного прогресу Радянської України.

За п'ять років передбачається освоїти понад 4600 нових видів промислової продукції, комплексно механізувати й автоматизувати 8,4 тисячі цехів, дільниць і виробництв, ввести в дію близько 11 тисяч автоматичних і механізованих поточних ліній.

Проектом Основних напрямів в одинадцять п'ятирічку передбачено дальший значний розвиток та інтенсифікацію промисловості республіки. Виробництво продукції в галузі намічено збільшити на 20—23 проценти. Продуктивність праці має зрости на 15—18 процентів.

За рахунок цього буде одержано понад 80 процентів приросту промислового виробництва. Велика увага приділяється формуванню прогресивної структури промисловості, розвитку базових галузей, зміцненню паливно-енергетичного комплексу. Виробництво електроенергії досягне в 1985 році 280—290 мільярдів кіловат-годин. У вугільній промисловості — основній паливній галузі республіки — намічається забезпечити ріст видобування вугілля, більш високими темпами, ніж у попередньому п'ятиріччі, провадитиметься нарощування нових потужностей і технічне переоснащення вугільних підприємств. Перед чорною металургією, як і в десятій п'ятирічці, ставиться завдання докорінного поліпшення якості і збільшення виробництва ефективних видів металопродукції. Передбачається дальший розвиток хімічної, нафтохімічної і нафтопереробної промисловості, намічається випереджаючий розвиток машинобудування.

Враховуючи першорядне політичне і соціальне значення всемірного збільшення виробництва товарів народного споживання, відповідно до курсу партії на переважне зростання продукції галузей групи «Б» промисловості порівняно із зростанням продукції галузей групи «А» в республіці намічається дальше нарощування випуску товарів для населення.

У проекті Основних напрямів велика увага приділяється розвитку агропромислового комплексу, реалізації висунутої партією продовольчої програми.

У сільському господарстві, провідній ланці агропромислового комплексу, головне — забезпечити динамічний розвиток і підвищення ефективності всіх галузей, збільшення виробництва і поліпшення якості продукції.

Поряд з колгоспами і радгоспами передбачається збільшити виробництво сільськогосподарської продукції в підсобних господарствах підприємств, організацій і установ, а також в особистих господарствах населення.

Велике місце у проекті Основних напрямів, підкреслив О. П. Ляшко, відведено програмі соціального розвитку і підвищення матеріального та культурного рівня життя нашого народу.

За роки одинадцяті п'ятирічки в республіці безпосередньо на споживання населення, житлове і соціально-культурне будівництво з національного доходу буде використано понад 300 мільярдів карбованців. Реальні доходи в розрахунку на душу населення намічається підвищити на 16—18 процентів. Середньо-

місячна заробітна плата робітників і службовців збільшиться на 12—15 процентів і доходи колгоспників від громадського господарства — більш як на 15 процентів.

В міру зростання продуктивності праці і нагромадження ресурсів передбачається поступове підвищення мінімальних розмірів заробітної плати, ставок і окладів робітників та службовців, у першу чергу у виробничих галузях народного господарства. Намикається дальше зближення рівня оплати праці колгоспників і працівників державних сільськогосподарських підприємств.

Супільні фонди споживання зростуть проти 1980 року на 22 проценти і в останньому році п'ятирічки перевищать 25 мільярдів карбованців. За рахунок цих фондів передбачається збільшити допомогу сім'ям, які мають дітей, і молодим, поліпшити пенсійне забезпечення, умови праці і побуту працюючих жінок, учасників Великої Вітчизняної війни і здійснити ряд інших заходів.

У центрі уваги, як і в попередні роки, будуть питання поліпшення житлових умов трудящих. Планується ввести в дію житлові будинки загальною площею 90 мільйонів квадратних метрів. Це означає, що майже 2,5 мільйона сімей поселяться в нових квартирах та будинках.

Намикається вдосконалення народної освіти, дальше зміцнення її матеріальної бази.

Багато треба буде зробити для посилення охорони здоров'я населення. Розшириться мережа лікарень, родильних будинків, поліклінік, аптек та інших закладів охорони здоров'я. Намикається заходи по розвитку фізичної культури і спорту.

Нові задання, висунуті Центральним Комітетом КПРС, вимагатимуть від партійних, радянських, господарських органів, усіх трудівників республіки самовідданої праці, високої організованості і чіткості в роботі.

Від імені делегатів XXVI з'їзду Компартії України О. П. Ляшко запевнив ленінський Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу, Генерального секретаря ЦК КПРС, Голову Президії Верховної Ради СРСР товариша Л. І. Брежнєва, що комуністи всі трудящі Радянської України, натхненні величними планами партії, докладуть усіх своїх сил знань і досвіду для виконання нових завдань комуністичного будівництва.

В обговоренні взяли участь товариші: Ф. Т. Морган — перший секретар Полтавського обкому партії, С. Д. Безклубенко — міністр культури УРСР, В. А. Згурський — голова Київського міського виконкому, В. М. Цибулько — перший секретар Київського обкому партії, В. Захарчук — бригадир прохідників

шахти № 1 «Новозолотинська» Західно-Українського виробничого об'єднання по видобуванню сугілля Волинської області, І. Г. Гринцов — перший секретар Сузького обкому партії, О. Н. Макухін — міністр енергетики і електрифікації УРСР, Т. І. Панасенко — перший секретар Рівненського обкому партії, Г. Д. Пеця — бригадир комплексної бригади колгоспу «XXII партз'їзд» Мукачівського району Закарпатської області, М. В. Уманець — перший секретар Чернігівського обкому партії, А. А. Алімов — начальник Придніпровської залізниці, Т. Г. Лісовий — перший секретар Хмельницького обкому партії.

Приймається рішення про припинення дебати по третьому питанню порядку денного.

Одностайно приймається постановка, в якій XXVI з'їзд Комуністичної партії України схвалює проект ЦК КПРС до XXVI з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу «Основні напрями економічного і соціального розвитку СРСР на 1981—1985 роки і на період до 1990 року».

З'їзд приступав до четвертого питання порядку денного — виборів Центрального Комітету і Ревізійної комісії Комуністичної партії України.

Тривалими оплесками зустрічають делегати з'їзду повідомлення про одностайне обрання членів Центрального Комітету Комуністичної партії України, кандидатів у члени Центрального Комітету, членів Ревізійної комісії Комуністичної партії України.

Відбулися пленум новообраного Центрального Комітету і засідання Ревізійної комісії Комуністичної партії України.

Товариш В. В. Щербіцький псевдоміма про те, що пленум образ Політбюро Центрального Комітету Компартії України у складі одинадцяти членів і шести кандидатів у члени Політбюро, секретаріат ЦК з шести чоловік.

З великим піднесенням делегати XXVI з'їзду Комуністичної партії України прийняли вітальний лист Центральному Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу, Генеральному секретарю ЦК КПРС, Голові Президії Верховної Ради СРСР товаришам Леоніду Іллічу Брежнєву.

Член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК Компартії України товариш В. В. Щербіцький виступив із заключною промовою, яка не раз переривалась бурхливими, тривалими оплесками.

Товариш В. В. Щербіцький оголосив XXVI з'їзд Комуністичної партії України закритим. Делегати співзвучно партійний гімн «Інтернаціонал».

(РАТАУ).

НАВЧАЮТЬСЯ

НАСТАВНИКИ

У Будинку політичної освіти обкому партії відбувся обласний триденний семінар керівників міських і районних шкіл наставників та голів рад наставників молоді.

Перед слухачами виступили партійні працівники, керівники обласних організацій та управлінь, науковці вузів. Вони прочитали лекції з актуальних питань зовнішньої і внутрішньої політики КПРС, методики наставницької роботи, розповіли слухачам, як партійні організації області виконують постанову ЦК КПРС «Про подальше поліпшення ідеологічної, політико-виховної роботи», як готуються зустріти XXVI з'їзд партії.

Учасники семінару обмінялися досвідом. Голова ради наставників м. Олександрії А. Д. Шкурко поділився досвідом індивідуальної роботи наставників з молоддю. Керівники Добровеличківської районної і Світловодської міської шкіл наставників С. Я. Корнієнко і М. С. Дабіжа розповіли, як вони здійснюють комплексний підхід до виховної роботи серед молоді в трудових колективах, як підвищують роль наставництва в розгортанні соціалістичного змагання за гідну зустріч XXVI з'їзду КПРС, успішне виконання завдань першого року одинадцятиріччя.

На Кіровоградській взуттєвій фабриці учасники семінару ознайомилися з досвідом роботи наставників підприємства.

О. ДЕМЧЕНКО.

консультант Будинку
політосвіти обкому
Компартії України.

**Всесоюзна естафета
ударних
комсомольських
справ**

Тут усе починається з лабораторії. Визначається якість молока, готуються закваски для сиру, сметани, інших молочних продуктів. А потім уже весь технологічний процес закінчується в цехах.

Одного дня на роботу з поважних причин не вийшов бактеріолог. Цей випадок оцінили як надзвичайну подію. Самі лаборантки, певно, могли б не справитись. Виручила секретар комсомольської організації Галина Бевзюк, технолог підприємства. Разом зі своїми ровесницями, працівниками лабораторії Галиною Трофімовою, Надією Лисицею, Марією Ободенко вона швидко визначила «касу» готовності первинної продукції, смакові якості сиру, молока, масла. Коротше, зриву не сталося.

І на інших ділянках виробництва могло б так бути. Але все одно комсомолки знайшли б вихід зі скрутного становища. Бо майже всі молоді робітничі мають суміжні спеціальності. Галія Степаненко, наприклад, може працювати і за лаборантку, і за апаратницю, і за помічником майстра маслоцеху. Наставники молоді Л. Я. Буланс, Н. В. Лещенко, інші досвідчені робітничі заводу взяли шефство над молодшими подружками. Свій досвід вони передають у процесі самої роботи в цехах, беруть участь у роботі школи економічних знань і семінарах по

підвищенню професійної майстерності. Кожна з молодих робітниць складає технімум, знайомиться з інструкціями по експлуатації устаткування, кожна проходить технологічний інструктаж.

Конвеєр не зупиняється ні на хвилину. Один за одним підходять до приймального вузла молокозаводу. Торік у січні, скажімо, відчувалася нестача молока, бо з колгоспів воно надходило в меншій кількості, ніж планувалося, ніж чекали заводчани. В

бованців (планувалося 250 тисяч). А валової продукції видано на 379 тисяч карбованців (передбачалося — на 310 тисяч).

У нас на заводі, — багатозначно підкреслює секретар парторганізації підприємства Н. Г. Сінченко, — так би мовити, головний лічильник, який ставить оцінку роботи тваринників району. Крайше подбали про корми — відразу й молока збільшилося!

Іде готова, продукція. Ось біля велетенських

етикетувати. І все це роблять дівчата-комсомолки. «Голландський», «Букозінський», «Степовий» — усі ці сорти сирів роблять старіються робітничі якнайвищої якості — щоб і жирними були (не менше 45 процентів), і смачними, і сама структура маси щоб не порушувалась. Розріжеш головку, а вона аж світиться — жовта-біла, дріста. І жте на здоров'я!

Не одразу зорієнтуєшся в маслоцеху. Киплять заправні вершки, киплять,

води нормально, все як годиться. Але провідні спеціалісти разом з директором підприємства В. І. Березюком бачать невеликі резерви. Тож іде реконструкція цехів, іде підготовка до встановлення нового устаткування. І в цій роботі інженери і технологи покладають надії на молодих. Знають — вони завжди виручать.

Виручать і стануть причетними до нозого, до теоретичних знахідок. А звідси можна буде зробити значний крок вперед. Саме надіючись на творчість і ентузіазм робітниць, економістів заводу переконалися: так і буде — до дня відкриття XXVI з'їзду КПРС колектив підприємства справиться із завданням лютого. Як і зобов'язувалися.

І кожен день тепер

З ЕТИКЕТКОЮ ЩЕДРОСТІ

На знімках:
наставник
молоді робітниця
ма с л о ц е х у
Л. Я. БУЛАНС;
лаборантки
Галина ТРОФІ-
МОВА, Надія
ЛИСИЦЯ, Ма-
рія ОБОДЕН-
КО.

Фото
В. ГРИБА.

першому місяці першого року одинадцятиріччя справи пішли значно краще. Заготівлі молока порівняно з минулим роком зросли на 12,8 процента. І це відповідно вплинуло на виробництво готової продукції. Масла замість запланованих 330 дали 467 центнерів, сиру замість 600—657, продукція з незбираного молока вийшло 1097 центнерів проти запланованих 850. Тож і обсяг реалізації помітно збільшився — він дорівнює 307 тисячам кар-

корит-чанів «чаклюють» помічник майстра сирцеху І. Арделян, сиророб А. Черняк, апаратниця Н. Царгородська. Кілька хвилин вони колотили з молоком закваску, ще стільки ж згортали в суцільний пласт крижаний сир, а тепер уже його пресують і ріжуть на великі бинди. Потім — пресування, потім... Потім іще багато буде роботи — треба кожній головці готсазі продукції надати потрібної форми, взяти її в папіркову оболонку, про-

ник — іще тепле й не загусле масло приймальниця Л. Я. Буланс зіджує в картонні ящики, вимашені спеціальним жиронепроникним папером. Повний ящик — на ваги. Є точно 20 кілограмів — можна подавати масло в холодильник...

А в сусідньому цеху вицокують молоточки та патрони установи, яка автоматично розливає і закупорює незбиране молоко, кефір, вершки, сметану, іншу продукцію. Здавалося б, усе на за-

ударний. Щодня — надпланова продукція. В цьому неабиякий вклад комсомольців — їх на підприємстві четверта частина всього трудового колективу, половина — молоді люди.

Не зупиняється конвеєр. Новоархангельський сирзавод дає продукцію першого року одинадцятиріччя — до нашого столу, до святкового й буденного. З етикеткою щедрості.

М. ВІНЦЕВИЙ.

ІДЕ ВСЕСОЮЗНИЙ МІСЯЧНИК ОБОРОННО-МАСОВОЇ РОБОТИ

ЛИСТИ ВІД БРАТА

У січні учні Данила-Балківської середньої школи написали листи всім випускникам десятирічки, які тепер служать у Збройних Силах СРСР. Нездовзі отримали відповіді. Писали курсанти військових училищ, писали офіцери, молоді воїни. Командири військових підрозділів повідомляли про кращих із кращих — відмінників бойової і політичної підготовки, комсомольських активістів. І тепер на уроках мужності військовий керівник школи Г. О. Бон-

даренко використовує всю цю кореспонденцію, розповідаючи своїм вихованцям про ролі військ, про військовий обов'язок громадянщини Країни Рад.

З цікавістю слухають майбутні воїни лекції та бесіди про видатних російських полководців і радянських воєначальників, про подвиги героїв-земляків у роки громадянської та Великої Вітчизняної воєни, про зв'язи працюючих захисників Вітчизни в наші дні. Відбувся колективний пе-

регляд кінофільму «Наша Радянська Армія».

У дні місячника оборонно-масової роботи проходять різні військово-спортивні змагання. Під час поєдинків з кульової стрільби, наприклад, нормативи третього спортивного розряду виконали десятикласники Валерій Катаула, Федір Швець, Володимир Майланок, Володимир Оцабрика, дев'ятикласники Сергій Барський, Віктор Мудряк, Валерій Ільченко.

Комсомольці школи складають нормативи комплексу ГПО, готуються до складання заліку з фізичної та військово-технічної підготовки.

Л. ДМИТРИШИН,
громадський кореспондент «Молодого комунар»,
Ульяновський район.

КІРОВОГРАД — ОДЕСА: ЗМАГАЄМОСЬ

ЗАВОЮВАЛИ ПОЧЕСНЕ ПРАВО

Людмила КРАСНОВА,
секретар комітету комсомолу МПТУ-2:

Комсомольська організація училища в рік партійного з'їзду зросла на 70 чоловік. Тепер на обліку стоїть 250 членів ВЛКСМ. Це велика організація і скеровуюча сила колективу. Саме комсомольці стали ініціаторами соціалістичного змагання за гідну зустріч XXVI з'їзду Компартії України.

Багато славних справ увійшло в рапорт комсомольської організації училища з'їздові партії. Молодь училища виконала виробничий план останнього року п'ятирічки по прибутках на 109 процентів, по майстернях на 107 процентів.

В комсомольських групах пройшли збори з єдиним порядком денним: «Ім'я твоє, комсомольче, місце твоє передо мною!». На цих зборах групи заслухали звіти про виконання особистих комплексних планів учасників Ленінського заліку «Рішення XXV з'їзду КПРС — у життя!»

М. ОДЕСА.

ДЛЯ ДОПИТЛИВИХ

ВІД КОЛІБРИ ДО АЛЬБАТРОСА

...У повільному, граціозному танку зашмерли білосніжні фламінго. Чотирнадцять легкокрилих красенів, яких знайшли загінцями на березі Каспійського моря наукові співробітники Харківського державного університету, «ожили» в руках завідувачки відділом орнітології Г. П. Дмитренко і назавжди «оселилися» в музеї природознавства цього навчального закладу.

Оволодівши ще двома професіями — таксидерміста і художника-оформлювача, Галина Павлівна за тридцять років зробила понад п'ятсот експонатів — від маленьких колібри до величезних антарктичних альбатросів. Вона створює цілі пташині композиції, з достовірною точністю передаючи особливості того чи іншого виду пернатих, середовище їх мешкання. Ог зашмер у польоті стриж. Широко розкритим дзьобом, як сачком, ловить комах. А поряд на одинокому дереві серед поля сидить мишій і пильно придивляється: чи не вископить раптом з гірки шустра мишка Дятел, спираючись на хвіст, довбає кору хворого дерева, довгим язиком дістає личинки деревних жуликів.

Ці чудові картини природи Галина Павлівна спостерігала в дитинстві в жаркохрещівських лісах під Харковом. Батько, великий знавець і любитель природи,

часто брав її з собою. Іноді їм зустрічалися підранки — припинили додому, виходили жунали, а якщо не вдалося врятувати, робили чучела. Так лісова стежка привела допитливу дівчину на біологічний факультет університету. А потім, уже працюючи в музеї, вона поєднувала наукову діяльність з вихованням чучел.

— Таксидермісти, або чучельники справ майстерні, — дуже рідкісна професія, — розповідає директор музею Л. В. Корабельников. — На Україні не нарахуєш і сотні її представників. А вперше препаратори-чучельники з'явилися на Русі в часи Петра І, коли створювалися знаменита Кунсткамера. Умілі доносили до наших днів зовнішній вигляд багатьох представників фауни, що давно зникли з лиця землі.

Галина Павлівна Дмитренко та її учні створили унікальну зоологічну колекцію, що налічує майже півмільйона екземплярів. Недавно до неї додано чучела сивачів, двох молодих котиків і кількох лососевих риб. По цьому своєрідному навчальному посібнику вчаться тваринний світ студенти і викладачі не тільки вашої країни, а й гості з Франції, Нової Зеландії, Польщі, Угорщини, Чехословаччини.

Е. СЕРЕБРЯКОВА,
(РАТАУ).

М. Харків.

Задовольніти потребу одностельчан у гарному, модному одязі прагне закрійниця Ніна Носенко.

В селі Володимирівці Петрівського району, де вона живе, Ніну всі знають і поважають за її майстерність. Завжди з хорошим настроєм працює вона і вмє своєю роботою створити такий же настрій іншим.

На знімку: закрійниця Ніна Носенко.

ОСОБЛИВО ВАЖЛИВЕ ЗАВДАННЯ

МАЙСТРИ радянського кіно, як і весь наш народ, готуються гідно зустріти XXVI з'їзд КПРС. На кіностудіях країни нині йде робота над багатьма художніми й документальними стрічками, присвяченими партії, досягненням трудящих у різні історичні періоди життя Країни Рад.

Кілька нових фільмів випускає на екрани країни кіностудія «Мосфільм».

Народний артист РРФСР режисер Володимир Басов закінчує роботу над двосерійним художнім фільмом «Факти минулого дня», присвяченим робітничому класові, комуністам, передовикам виробництва. Це яскрава розповідь про людей, які створюють матеріальні блага, про командирів виробництва, які здійснюють науково-технічну революцію, про людські взаємини, про людяність і моральну глибину радянського характеру.

У нашому фільмі, — каже В. Басов, — зайняті і прославлені майстри екрана, і молодь. У головних ролях — народний артист СРСР Михайло Ульянов, народна артистка РРФСР Людмила Чурсіна, заслужений артист РРФСР Олександр Ширвіндт. Провідні ролі виконують молоді артисти Олександр Абдулов і Лариса Удовіченко. Про ставлення до цієї стрічки, що виходить на екрани в переддень XXVI з'їзду КПРС, я б сказав: усі ми, хто присвячує свої роботи цій події, глибоко відчуваємо високу відповідальність, наче Батьківщина довірила нам це особливо важливе завдання.

Володимир Басов замислюється і, усміхнувшись, додає:

— Так що всі ми, а не тільки Євген Матвєєв, ви-

конуємо таке завдання.

Річ у тому, що народний артист СРСР, лауреат Державних премій Євген Матвєєв нещодавно закінчив одну з найбільш цікавих своїх режисерських робіт з такою назвою — фільм «Особливо важливе завдання».

Ось що він розповідає:

— Ця кіноповість про радянський народ, я думаю, переконливо демонструє переваги нашого соціалістичного ладу, бо ні в якому іншому суспільстві не був би можливий подібний подвиг мільйонів, який лів в основу нашої картини. «Особливо важливе завдання» — по-вість про евакуацію десяти тисяч людей з прифронтової зони, і зокрема великого авіаційного заводу, про героїчну роботу літакобудівників у період Великої Вітчизняної війни по випуску знаменитих штурмовиків ІЛ-2, про безприкладну роботу трудівників тилу.

У новій своїй кінокартині, в якій зайняті такі популярні актори, як Микола Крючков, Людмила Гурченко, сам Євген Матвєєв грає одну з основних ролей — головного інженера авіаційного заводу, а потім його директора — Кирила. Кирилов Євгена Матвєєва — один з тих пристрасних натур, у чий щирості, доброти і самовідданості, в надзвичайній відданості справі, прагненні жити не для себе виявляється сила радянського характеру.

У фільмі пролунають музика і пісні композитора Євгена Птичкина на слова Роберта Рождественського, що вдало підкреслюють характер героїв та обстановку суворого воєнного часу.

Проблемам свого стилю керівництва сільським

господарством, ролі партійної організації в розв'язанні насустих питань і задоволенні потреб сучасного колгоспу, людям села присвячено нову картину лауреата Ленінської премії режисера Володимира Монахса, котра перебуває вже у процесі остаточного «шліфування». В назві — «Земля — людина» — закладено сенс і головне звучання фільму. Розповідаючи про сучасне життя, працю, сподівання і прагнення трудівників села, ця стрічка з великою ліричною силою, теплотою і любов'ю показує красу людини і природи, їх природну і

ТОЧКА ВІДЛІКУ

Картина студії «Білорусьфільм» «Точка відліку» розповідає про сьогоднішній Радянської Армії. Точка відліку — це момент стрибка парашутиста з літака. Рахунок ведеться, доки не буде висмикнуто кільце і розкриється парашут. Але автори фільму твердять, що для воїна-десантника момент цей починається заздалегідь: на землі і триває не секунди. Це місяці, роки нелегкого процесу виховання муж-

ності, відваги, духу колективізму.

Обдарований від природи чудовими фізичними даними Валентин Воронов із самого початку служби не приховує від своїх ровесників, що хоче стати першим серед них, як був першим серед забіяк у невеличкому приморському місті, звідки призивався.

Та стає ясно, що бути «королем» місцевих забі-

молодшого сержанта, довіряють відділення. Але настає день бойового навчання, коли виявляється моральна невідповідність Валентина до командування людьми. В надзвичайних умовах він спавсе, розгубившись, і тоді командування на себе візьме рядовий Кольцов, і відділення з честю виконає завдання.

Десантники... Скільки приваблює в їхній службі, особливо для майбутніх воїнів! Програма навчання десантників важка й різноманітна, та захоплююча силою і епічністю воїнів-десантників, їхнім різностороннім володінням військовими спеціальностями, автори фільму підкреслюють, що радянським воїнам чужий дух самовдоволення і жорстокості «суперменства».

«Точка відліку» присвячується молодому поколінню, яке відзначається високим інтелектуальним рівнем і вмінням відстоювати свої принципи.

Це — картина про молодість, а значить, і про любов. Сергій Кольцов, юнак із загостреним почуттям власної гідності, не може просити коханої дівчини Раї обману. Рая почне писати листи, відправляти телеграми, не одержуючи відповіді, навіть приїде до міста, де служить Сергій, але він не прийде на вокзал на побачення з нею і нам лишається догадуватися, чим закінчиться їхня відносина.

У фільмі зайнята здебільшого артистична молодь — Микола Кочегаров, Валерій Полежаєв, Лідія Константинова...

У картині багато пісень Володимира Висоцького, котрі виконує переважно артистка Марина Влоді.

Сценарій написали відомий радянський кінорежисер, лауреат Ленінської премії Валентин Євко і молодий драматург Володимир Акимов. Постановку «Точки відліку» здійснив режисер Володимир Туров; глядачі знають його по фільмах «Через кладовище», «Я родом з дитинства», диалогі «Партизан».

Г. ГЕЛЬМАН.

КІНО

Кадр з фільму «Точка відліку».

прекрасну єдність.

У фільмі зайняті талановиті актори — народний артист СРСР, лауреат Державної премії Анатолій Папанов, народний артист РРФСР Микола Засулін, заслужений артист РРФСР, лауреат Державної премії Євген Жариков та багато інших майстрів кіноекрана.

І ще про одну роботу. Її тема — радянський бу-

дівельник сьогодні. Колектив кінематографістів під керівництвом режисера народного артиста РРФСР Гаврила Єгізарова закінчив фільм «Земля — людина» на переправі не міняють». В основу покладено розповідь про будівництво одного з гігантів п'ятирічки, прообразом якого послужив КамАЗ.

Н. ЗЯГІНА.
(АПН).

як — одне, а служба в армії — зовсім інше.

Для досягнення своєї мети Воронов не гребіє нічим. На заняттях з водіння на віражі заваляв усього ліхтід Сергія Кольцова — головного свого конкурента. З умілого Івана Куки на він завжди глумує, а інколи просто залякує його...

Воронов свого доб'ється: йому присвоять звання

ПРЕКРАСНЕ

КАЗКИ БРЯНСЬКОГО ПАРКУ

Той день запам'ятався мільйонам людей на всьому світі. Людина пізнала Носмос! Уперше — з дня міфічного створення світу — піднялася до зірок. І — Людині — присвячували вірші. Про неї складали пісні. В «Літературній газеті» появилася фотографія із зображенням роботи знаменитого скульптора Тіте Брессане. Роботи, присвячені Юрію Гагаріну, «Мадонну з немовлям» скульптор приправ у складну форму параболічної кривої. Мати і дитина — символ вічності буття. А може, це Всесвіт і Земля, що летять у безмежність?

Розповідають, що незадовго до загибелі Юрій Олександрович відвідав стародавнє російське місто Брянськ — о чудо! — побачив раптом ту саму скульптуру в парку культури й відпочинку імені О. К. Толстого. Правда, виконану в дереві. Чийсь щасливий об'єктив вихопив цей момент, зберіг його для історії: Юрій Олександрович Гагарін, усміхнений світло, так, як умів усміхатися він один, а поруч — дерев'яна Мадонна. (Фотографія й тепер зберігається в архіві парку).

Але хто ж зміг втілювати звичайний газетний

знімок в об'ємну форму скульптури, не розгубивши і не збіднивши задуму італійського художника? Хто перетворив «Мадонну» Брессане в «Брянську Мадонну»?

Історія цієї, та й багатьох інших дерев'яних скульптур брянського парку починається здалеку.

Вмирили дерева, сохли один за одним столітні в'язи. Думка лісників була виразною: «Спилити. Зрубати». Серед дерев почалася епідемія. Методів боротьби з цією хворобою наука поки що не мала.

І, хто знає, що сталося б з парком, якби одного разу директорів В. Д. Динабурзькому не запала в голову щаслива думка: перетворити загиблі дерева на скульптури. Думка спочатку здалася сміливою навіть йому самому. Та чим більше обдумував він свій замір, тим більше переконувався, що єсодується пилка і сокира не просто можуть — повинні бути замінені різцем і стамескою.

Пошуки майстра, здатного здійснити цей задум, привели Динабурзького в Палац піонерів, у гурток різьби по дереву,

яким керував тоді архітектор К. І. Могут. Костянтин Іванович, уважно вислухавши директора, засумнівався: чи можлива така робота? Дуже важко скласти, надто нитку. Однак вирішив, що поможуть ентузіастів, дозволить йому зі своїми колишніми учнями, нині модельниками засоду ульяновських машин Ігорем Ждановим і Віктором Михайловичем. І не помилюся. Хлопці буквально загорілися ідеєю створення дерев'яних скульптур. Уже через кілька днів вони разом з Динабурзьким шумно вирішували: як почати, з чого? Нарешті, вибір було зроблено. Тепер вечорами і з самої глибини парку чулися удари сокири і легкий дзвін мерзлого деревини (було це взимку).

Кілька місяців трудився Віктор та Ігор над п'ятиметровим стовбуром старого в'яза, прибираючи з його поверхні все зайве, що не має відношення до «казки».

Настав березень. Чорні стовбури дерев тримали над містом прозорі неба.

... Він стояв, важко спираючись на товстий шпон, величний, мудрий поглядом спрямований

кудиись у далечінь. Дерев'яний старин здавався живим. Він навіть розповідав усміхнені історії (ще одна видумка умілих — майстерно виконаний динамізм з магнітофоновою плівкою ескердині скульптури).

Так почалася казка Брянського парку. Слідом за першими ентузіастами приходили сюди нові «чарівники», що зуміли побачити приховану красу в засохлих стовбурах: юрист за професією і художник за покликанням Борис Зубарєв, учитель Валерій Херувимов, робітник Вячеслав Орлов, шофер з гуртка різьби по дереву при Палаці піонерів.

Поруч Старина-наказаря поселилися лукавий Смельно і тендітна Деснишечка лісовий музикант Лель і легендарні Акула та Пересвєст — герої Куликовської битви. Важко створювалися дерев'яні скульптури. Сотні ескізів, десятки моделей у пластиліні. Місяці напоїтної праці. Зате кожний дерев'яний образ надавав старому парку зовсім нових, часом навіть несподіваних рис.

Тепер сюди приходять, як до музею. Та, власне,

так воно і є. Брянському парку присвоїли звання Парку-музею. Він став одним із визначних місць міста. Подивитися на брянське чудо приїждять люди з різних куточків країни і навіть із-за рубежу. І, як правило, всіх відвідувачів цікавить у першу чергу одне: де ж брянські умільці беруть сюжети для своїх чудових композицій? Іх, виявляється, теж дарує парк. Одного разу скульптор Віктор Михайлов приніс ескіз «Трійці: Він, Вона і Гітара». Тендіт лягав сама собою. Аж ось, як відомо, захоплення гітарою стало масовим. Композицію було схвалено, і Михайлов, не відкладаючи, приступив до роботи. Справа наближалася до кінця, як раптом...

— Того вечора я згадав давніше звичайного, — розповідає В. Д. Динабурзький. — Була одинадцята година. Ноли в кабінет зайшов Віктор. Він різко відірвався від різьби. Хіба що в люті морози, щоб зігріти задремані пальці. Цього разу морозу не було. Віктор, нахмушений і зосереджений, мовчки сів на стіл,

лець, закутив, так само мовчки сійняв з кишени ескілок снарада і поклавав переді мною. Показ тридцять років тому, коли над пустельним парком пролунав вибух, цей ескілок устроївся в плоть старого в'яза. Я тримав його в руках, тепер уже зовсім не страшного. Багато про що нагадав мені холодний шматок металу: зустрічі, розлуки, біль вірат, радість перемог...

А Михайло вже малював новий ескіз. Солдат стискав в руці автомат. Поруч нього — жінка.

Робота над скульптурою почалася заново, йшла повільніше, важче, ніж на початку. Але ми сірили, знали, що тьму згинули не даремно.

Скульптура стоїть і сьогодні в самому центрі парку. «1941-й» — так вона називається. До її підніжжя люди примосують навіти. Якщо ви опинитесь у Брянську і заглянете в Парк-музей імені О. К. Толстого, то почувате перестук молодих, голоси стамески і різців. Це дерева починають своє життя заново. Казка триває...

Є. АГРАНОВСЬКА.

Редактор
М. УСПАЛЕНКО.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

На українському лашку.

ВН 06163.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

316050, МСП
м. Кировоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар відділу учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолабораторія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва

«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України

м. Кировоград, вул. Глінка, 2.

Зам. № 81.

Тираж 54000.

Індекс 61107.

Обсяг 0,5 друк. арк.